

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-01-18
Besvaras senast
2018-02-01

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2017/18:326 Försvarsberedningen och säkerhetspolitiken

Under Folk och Försvars konferens i Sälen uttryckte utrikesministern att försvarsberedningen, eller ”den där gruppen” i rapporten *Motståndskraft* om totalförsvarets utveckling, som presenterades före jul, inte gjort någon ny säkerhetspolitisk analys och att regeringen därför står fast vid den säkerhetspolitiska bedömning som låg till grund för försvarsbeslutet 2015. I stället för att som Försvarsberedningen formulera sig ”Ett väpnat angrepp mot Sverige kan inte uteslutas”, så vidhåller regeringen alltså den vagare formuleringen ”Ett enskilt militärt angrepp direkt mot Sverige är osannolikt.”

Utrikesministerns uttalande väcker frågor kring regeringens syn på Försvarsberedningens leveranser, arbete och status. Det är riktigt att en större säkerhetspolitisk delrapport förväntas om cirka ett år, men Försvarsberedningen har redan nu väldigt noggrant bedömt och tagit ny ställning till den säkerhetspolitiska situationen i vårt närområde, utifrån förra rapportens analys och tillkommande händelser. Inte minst Rysslands ökade närvaro och vilja att använda militärt våld i Syrien har varit ett nytt ingångsvärde i Försvarsberedningens nya säkerhetspolitiska bedömning. En bedömning som Försvarsberedningen också mycket noggrant under flera veckor förhandlat fram och där sju partier är överens, inklusive både socialdemokratiska och miljöpartistiska riksdagsledamöter. Att Utrikesdepartementet och för den delen utrikesministern inte delar Försvarsberedningens bedömning är en annan sak än att bedömningen och ställningstagandet inte gjorts.

Regeringens ställningstagande att vidhålla den äldre formuleringen är olycklig eftersom det inte bara underminerar Försvarsberedningens arbete utan också skapar en otydlig svensk säkerhetspolitisk linje utåt. Försvarsberedningen finns bland annat för att skapa stabilitet och långsiktighet i försvars- och säkerhetspolitiken. Regeringens otydlighet accentueras dessutom av att försvarsministern i sina uttalanden under konferensen ger uttryck för att han står bakom Försvarsberedningens bedömning. Frågan är vad regeringen som helhet anser.

Mina frågor till utrikesminister Margot Wallström blir därför:

1. Vilken betydelse har Försvarsberedningens arbete och roll för Sveriges utrikes- och säkerhetspolitik?

2. Delar utrikesministern Försvarsberedningens säkerhetspolitiska bedömning att ett väpnat angrepp mot Sverige inte kan uteslutas?

.....

Daniel Bäckström (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders